

[Gudiksen.]

ved, at det overhovedet ikke kunde tænkes, at saadan en Sag var blevet gjort færdig uden Forhandling med Lodsejerne, og saa vidt jeg ved, har der ikke været forhandlet med Lodsejerne om den Afgørelse, der her er truffet; men ogsaa det Spørgsmaal vil jeg gerne have belyst af den højtærede Landbrugsminister.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om han — dersom det er rigtigt, som der staar i Bladene, at Sagen er afgjort — saa virkelig godkender det, der er sket i dette Tilfælde, hvor man ikke har forhandlet med Lodsejerne, ikke har faaet en Ordning med dem, der i Virkeligheden har Loven fuldt og helt paa deres Side og har Retten baade til at benytte Jorden og til at udnytte Loven om Landvinding. Jeg ved godt, at Landvindingsudvalget kan tage den Stilling at standse Sagen, som Pressen har taget saa voldsomt fat paa. Og dersom den standses, hvad Landvindingsudvalget som sagt har Ret til, kan vi ikke forlange nogen Begrundelse for det, men Begrundelsen er, saa vidt jeg ved, den, at uvedkommende Kredse satte saa stærkt ind sidste Søndag ved Forhandling med Landvindingsudvalget, at Resultatet blev den nævnte Afgørelse. Det skulde interessere mig at høre, om den højtærede Landbrugsminister virkelig efter det, der her er sket, mener, at det er betryggende Tilstande for de paagældende Landbrugere, og at Landvindingsudvalget har en betryggende Sammensætning, dersom det er rigtigt, hvad Pressen skriver. At Landvindingsudvalget her har givet efter for paagaaende og uvedkommende Kredse, er efter min Formening skæbnesvangert; det rejser afgjort det Spørgsmaal om Landvindingsudvalgets Sammensætning, som jeg var inde paa sidste Gang, og som ogsaa var fremme i det andet høje Ting, da Loven var for første Gang, idet der kun sidder to praktiske Landmænd ved Siden af de seks Embedsmænd i Udvalget. Dette siger jeg uden nogen som helst Forkløjnelse af disse Embedsmænd; de gør ikke andet end deres Pligt, og der er ikke noget som helst ufordelagtigt at sige om dem. Men det er en daarlig Sammensætning af Landvindingsudvalget, naar det skal afgøre rene og skære Landbrugssager. Det er i hvert Fald sikkert i denne Sag — idet jeg gaar ud fra det, Bladene har skrevet, som rigtigt —, at Resultatet vilde være blevet et andet, dersom der havde været et Flertal af Landbrugere i Landvindingsudvalget; det er jeg overbevist om.

Afgørelsen er sandsynligvis truffet ud fra, hvad jeg vil kalde falske Forestillinger om, hvad der er æstetisk værdifuldt. Naar jeg taler saaledes angaaende Spørgsmaalet om Karup Aa, vil jeg begrunde det nærmere. Den Karup Aa, som Aakjær for 25—30 Aar siden besang, da han saa den og kunde glæde sig ved den, som den var dengang, det er slet ikke dens nedre Løb, som det nu ser ud. Dengang stod der om Sommeren Hø derude paa Engen, der stod i Tusindvis af Stakke, der græssede en Mængde Kreaturer derude, dengang var der Liv og Røre ved Karup Aa neden for Skive. I Dag finder vi overhovedet ikke noget af det. Der har nemlig i de sidste 20 Aar været en stærk Sandføring i Karup Aa, og Sandet har aflejret sig, hvor Aaen er bred og glider stille af Sted; det har bevirket, at Aaløbet er kommet til at ligge over Engjorden eller Arealerne deromkring, saa at Arealerne er blevet daarligere og daarligere, som Aarene er gaaet. I Dag er det i Virkeligheden en Sump. Det er faktisk saadan, at naar man kommer den Vej ind til Skive By, kan man kun en kort Tid om Sommeren se en lille Smule Liv dernede, og der ses næsten aldrig et Kreatur. Saa indtraf det lykkelige Tilfælde, at man fik Udsigt til at faa Arealerne gjort til frugtbar Jord igen, men nu er det altsaa blevet forhindret, at de 90—100 Tdr. Land — jeg ved knapt, hvor meget det drejer sig om, men det er vist deromkring — bliver til frugtbar Jord igen; dette Areal kommer fremdeles til at ligge, som det er. Det, som Folk i Presseartikler i de sidste 14 Dage er gaaet saa voldsomt ind for, er netop at bevare den Sump, som Karup Aa nu er blevet dernede, hvad den ikke var paa Aakjærs Tid, da han saa kønt besang den. Jeg er overbevist om — jeg kendte Aakjær personlig —, at han ikke vilde være en Tilhænger af, at Tilstanden i Dag skulde bevares, hvor Aaen er en død Sump. Han vilde være stemt for at faa den Karup Aa frem igen, som vilde give det Liv, som han saa i gamle Dage, og som han beskriver i sine Sange. Det er efter min Mening en fuldstændig Misforstaaelse fra Naturfredningsfolkenes Side, naar de griber ind paa den Maade, de har gjort her.

Hedeselskabets Plan er blevet angivet i Bladene som afstukket efter en lige Linie. Det er en fuldstændig Misforstaaelse; Hedeselskabet har netop givet Karup Aa en blød S-Form, og der er ingen Tvivl om, at dersom man virkelig ønskede Karup Aa bevaret nogenlunde i den gamle Skikkelse, var det muligt at komme til et Resultat ved